

pokračovanie z predchádzajúceho týždňa

- Člen $\frac{d}{dt} (\vec{R}^* \times M\vec{R}^*)$ sa dá upraviť

$$\frac{d}{dt} (\vec{R}^* \times M\vec{R}^*) = \dot{\vec{R}}^* \times M\dot{\vec{R}}^* + \vec{R}^* \times \vec{F}_t$$

Prvý je nula lebo je to vektorový súčin paralelných vektorov a druhý dá moment celkovej sily vzhľadom na ťažisko: ten sa odpočíta od celkového momentu \vec{D} na pravej strane,

$$\frac{d}{dt} (\vec{I} \cdot \vec{\omega}) = \sum_i (\vec{r}_i - \vec{R}^*) \times \vec{F}_i \quad (17)$$

t.j. okrem tvaru (12) môžeme druhú pohybovú rovnicu i.t.t. zapísať aj v tvare

$$\frac{d}{dt} (\vec{I} \cdot \vec{\omega}) = \vec{D}^*, \quad (18)$$

kde \vec{D}^* je výsledný moment síl počítaný **vzhľadom na ťažisko**.

2.6 Tenzor zotrvačnosti

V rámci odvádzania 2. pohybovej rovnice sme si zaviedli **tenzor zotrvačnosti**

$$\vec{I} = \sum_i m_i ((\vec{a}_i \cdot \vec{a}_i) \vec{1} - \vec{a}_i \vec{a}_i). \quad (19)$$

\vec{I} môžeme reprezentovať v tvare matice ak vyjadríme polohové vektory všetkých hmotných elementov pomocou ich zložiek, $\vec{a}_i = x_i \vec{i} + y_i \vec{j} + z_i \vec{k}$:

$$\begin{pmatrix} \sum_i m_i (y_i^2 + z_i^2) & -\sum_i m_i x_i y_i & -\sum_i m_i x_i z_i \\ -\sum_i m_i y_i x_i & \sum_i m_i (x_i^2 + z_i^2) & -\sum_i m_i y_i z_i \\ -\sum_i m_i z_i x_i & -\sum_i m_i z_i y_i & \sum_i m_i (x_i^2 + y_i^2) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \omega_x \\ \omega_y \\ \omega_z \end{pmatrix} \quad (20)$$

Metódy výpočtu tenzora zotrvačnosti

1. Numericky, priamym implementovaním definície (20).
2. Pre symetrické a jednoduché telesá možno vypočítať integrovaním, napr. prvý element z (20) ako

$$I_{xx} = \int_V dx dy dz \rho(x, y, z) (y^2 + z^2), \quad (21)$$

kde $\rho(x, y, z)$ je hustota telesa v mieste $\vec{r} = x\vec{i} + y\vec{j} + z\vec{k}$, pričom integrujeme cez celý objem telesa.

3. Pre teleso pozostávajúce z niekoľkých jednoduchých symetrických telies získame tenzor súčtom tenzorov týchto telies ale vyjadrených vzhľadom na nové ťažisko celkového telesa

$$\vec{I} = \vec{I}^{(1)} + \vec{I}^{(2)} \quad (22)$$

pričom

$$\vec{I}^{(1)} = \vec{I}^{(01)} + M_1 \left(\vec{r}_{01} \cdot \vec{r}_{01} \vec{I} - \vec{r}_{01} \vec{r}_{01} \right) \quad (23)$$

$$\vec{I}^{(2)} = \vec{I}^{(02)} + M_2 \left(\vec{r}_{02} \cdot \vec{r}_{02} \vec{I} - \vec{r}_{02} \vec{r}_{02} \right), \quad (24)$$

kde $\vec{I}^{(01)}$ je tenzor zotrvačnosti prvého telesa vzhľadom na jeho ťažisko, \vec{r}_{01} je vektor spájajúci ťažisko celého spojeného telesa a ťažisko prvého telesa a M_1 je hmotnosť prvého telesa; a analogicky pre druhé teleso s indexmi 2.

Matica tenzora zotrvačnosti závisí od voľby orientácie osí (ukázané na otáčaní tenkej tyčky) preto musíme maticu udávať vzhľadom na súradnicovú sústavu pevne spojenú s telesom, ktorú budeme označovať bázovými vektormi $\vec{f}_1, \vec{f}_2, \vec{f}_3$. Táto sústava je ale **neinerciálna** - v pohybových rovniciach musíme uvážiť že tieto bázové vektory sa otáčajú v čase. Matematike ktorá takéto otáčanie popíše sa budeme venovať v nasledujúcej časti.

2.7 Prechod medzi súradnicovými sústavami

Konvencie

Budeme používať značenia:

- rotácia okolo 3. bázového vektora (\vec{k}) o uhol ϕ bude

$$\mathcal{O}^{\phi,3} []$$

- Tri ortogonálne jednotkové vektory budú všeobecne $\vec{e}_1, \vec{e}_2, \vec{e}_3$ a špeciálne, v sústave natočenej spolu s študovaným tuhým telesom ako $\vec{f}_1, \vec{f}_2, \vec{f}_3$. Aby sme nemuseli písať tri vektory, tak jednoducho budeme písať \vec{f}_i alebo \vec{e}_j a pod.
- Einsteinovo sumačné pravidlo: cez dva súčinitele majúce ten istý index sumujeme, t.j.

$$\sum_i a_i b_i \text{ budeme písať ako } a_i b_i$$

zložky vektora $c_i, i = 1, 2, 3$ ktoré vzniknú násobením matice

$$M_{ij} = \begin{bmatrix} M_{11} & M_{12} & M_{13} \\ M_{21} & M_{22} & M_{23} \\ M_{31} & M_{32} & M_{33} \end{bmatrix}$$

s zložkami iného vektora $a_i, i = 1, 2, 3$ budeme písať

$$c_i = M_{ij} a_j$$

kde vlastne máme 3 rovnice (pre $i = 1, 2, 3$) a cez j je myslené sumovanie.

Zavedenie rotácie a základné princípy

Geometricky, otočenie vektora \vec{p} chápeme ako lineárne zobrazenie, v ktorom vektoru \vec{p} priradíme iný vektor \vec{q} pomocou predpisu

$$\vec{p} \rightarrow \vec{p}' : \vec{p}' = \mathcal{O}[\vec{p}]. \quad (25)$$

pričom veľkosť vektora ostane nezmenená, $|\vec{p}| = |\vec{p}'|$.

Rotácia je lineárna operácia, t.j.

$$\mathcal{O}[\vec{p} + \vec{q}] = \mathcal{O}[\vec{p}] + \mathcal{O}[\vec{q}] \quad (26)$$

Ak chceme nájsť zložky zrotovaného vektora v báze \vec{e}_i potom premietaním do týchto smerov máme

$$p'_i = \vec{p}' \cdot \vec{e}_i = \mathcal{O}[\sum_j p_j \vec{e}_j] \cdot \vec{e}_i = \sum_j p_j \mathcal{O}[\vec{e}_j] \cdot \vec{e}_i \quad (27)$$

Na cvičení sme ale našli maticu, ktorá transformuje súradnice rotovaného vektora, t.j.

$$p'_i = \sum_j R_{ij} p_j \quad (28)$$

t.j. vidíme že

$$R_{ij} = \mathcal{O}[\vec{e}_j] \cdot \vec{e}_i \quad (29)$$

a pretože

$$\vec{e}_i \cdot \vec{e}_j = \delta_{ij}$$

platí tiež

$$\mathcal{O}[\vec{e}_j] = \sum_n R_{nj} \vec{e}_n = R_{nj} \vec{e}_n$$

(sumačná konvencia!!!), čo budeme veľmi veľa krát využívať!

Ak je rotácia otáčanie okolo \vec{e}_3 o uhol ϕ , t.j. $\mathcal{O}^{\phi,3}$ potom podľa cvičení

$$R_{ij} = R_{ij}^{\phi,3} = \begin{pmatrix} \cos(\phi) & -\sin(\phi) & 0 \\ \sin(\phi) & \cos(\phi) & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad (30)$$

V prípade otáčania okolo \vec{e}_1 alebo \vec{e}_2 budú prirodzene platiť podobné transformačné matice, len s permutovanými riadkami a stĺpcami:

$$R_{ij}^{\phi,1} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos(\phi) & -\sin(\phi) \\ 0 & \sin(\phi) & \cos(\phi) \end{pmatrix} \quad (31)$$

$$R_{ij}^{\phi,2} = \begin{pmatrix} \cos(\phi) & 0 & \sin(\phi) \\ 0 & 1 & 0 \\ -\sin(\phi) & 0 & \cos(\phi) \end{pmatrix} \quad (32)$$